

Ivan Šaško
pomoćni biskup zagrebački
Prigodna riječ i čestitka na završetku koncerta 'Božić u Ciboni'
Srijeda, 26. prosinca 2018.

1. Ovo naše večerašnje božićno glazbeno zajedništvo povezalo je puno prisutnosti među koje s radošću unosim i prisutnost našega zagrebačkog nadbiskupa, kardinala Josipa Bozanića, u čije vas ime pozdravljam i prenosim njegove čestitke za Božić vama, braćo i sestre u ovoj dvorani, vama, obitelji u svojim domovima i svima vama koji ste na raznim mjestima u domovini i svijetu dionici ljepote ove večeri putem televizijskoga i radijskoga prijenosa.

Čestitam i zahvaljujem osobito vama, cijenjeni glazbeni umjetnici: članovima orkestra, zborovima i solistima, kao i pokrovitelju Koncerta, Gradu Zagrebu, na čelu s gospodinom Gradonačelnikom. Zahvaljujem u ime Zagrebačke nadbiskupije Hrvatskoj radioteleviziji i Košarkaškomu centru Dražena Petrovića.

2. Otajstvo Kristova rođenja, Božjega utjelovljenja, je neizrecivo, ali ga svaka umjetnost nastoji izraziti. Ipak, čini se da tu neizrecivost otajstva najbolje izražava i preriče glazba. Ona je najbliža Božjoj riječi po kojoj je stvoren svijet, stvarateljskoj Riječi koja je postala tijelom.

I zbilja, u samoj Objavi, u biblijskome govoru susrećemo posebnu 'glazbenu koreografiju' koja prati Stvaranje od prve Božje riječi: *Neka bude svjetlo!* Bog nam je, stvorivši svijet i čovjeka, ostavio predivnu *glazbenu partituru*, sklad i skladbu koju je čovjek narušio i narušava nepoštivanjem Boga i njegovih stvorenja.

No, Bog, taj najčudesniji Glazbenik, nije svoju partituru prepustio Zlu koje je pomiješalo note i dionice, nego je unio svoju Riječ, svoga Sina, i darovao nam *canticum novum*, 'novu pjesmu', novi hvalospjev, da bismo u svakome trenutku mogli osjetiti Božju radost u sebi.

3. Draga braćo i sestre, večeras govorimo da je u središtu svaki čovjek, jer smo u središte postavili Dijete Isusa, Bogočovjeka. Nitko nije isključen, a Bog u svoju blizinu posebno poziva siromahe i grješnike, progonjene i tužne.

Zato u svojim planovima, ushиту i poletu ne zaboravimo da nam je povjereno Dijete; Bogočovjek koji se prepušta u naše ruke. S druge strane, u svojim razočaranjima i tjeskobama ne zaboravimo da smo mi u Njegovim, Božjim rukama, te da on Duhom Svetim koji je u nama nastavlja skladati novu pjesmu koja seže onkraj naše zemaljske ograničenosti, vodeći nas prema vječnosti. Da, Božić je svetkovina otvorene vječnosti, Neba na zemlji!

4. Dragi prijatelji, istinska umjetnost ima snagu proroštva, jer čuva spomen i odražava čežnju za istinom. Dijete u jaslama jače je od bilo koje ideologije koja pokušava dokinuti povezanost čovjeka i Boga, koja ponižava od Boga darovano ljudsko dostojanstvo.

I večeras smo susreli tu istu snagu, vraćajući se kršćanskom baštinom i stoljeća unatrag, ali se spominjući i koncerta na ovome mjestu prije trideset godina, kada se i u Božiću očitovala čežnja za hrvatskom slobodom pod teretom komunizma. U duhu Božića, osobito u božićnim pjesmama živjela je ljepota, istina i dobrotа koja obnavlja, jača, tješi i vraća na temeljni smisao.

Tom istom snagom i danas možemo obnavljati hrvatsko društvo, dok gledamo ovu djecu i mlade, na tragu istoga Božićnog nadahnuća.

5. U ovome zajedništvu povezani smo i s Hrvatima izvan domovine. Kao što je u Hrvatskoj sigurno neka pjesma ili slika rodila osjećaje nježnosti i ganuća, pokrenula i iscijedila poneku suzu, izvan domovine i radost i bol postaju snažnijima.

A znamo da se Domovina najlakše doziva i dozove molitvom i pjesmom.

Združeni u jedno pjevali smo jednim glasom i srcem. Takvu pjesmu ponesimo sa sobom u život. Štoviše, živimo *novu pjesmu*, Kristov dar ljubavi.

Sretan Božić svima vama, koji ste u Kristu prepoznali i primili Spasitelja; koji ste u Kristovu rođenju nanovo rođeni!

Sretan Božić svima vama, koji tražite puninu života!

Sretan ti Božić, brate i sestro!

Sretan ti Božić, hrvatski narode!

Blagoslovljena ti 2019. godina, lijepa domovino naša!